Wychodzi raz w tygodniu | Porto opłacone ryczałtem

Rok XIII. | Kraków, dnia 30 maja 1930 | Nr. 21.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 Zł
„ półroczny	8 Zł
„ roczny	16 Zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wieczór
Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja i Administracja **Kraków, Grodzka 43**
Telefon Nr. 3267

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	**40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I. str. okładki	**60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	**60 groszy**

Cała strona okładki **Zł 200**, Pół strony **Zł 100**, Ćwierć strony **Zł 50**, Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 300**, Pół strony **Zł 150**, Ćwierć strony **Zł 75**, Jedna ósma strony **Zł 37·50**

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki"

ORZECZNICTWO SĄDOWE.

Ekspedytorzy kolejowi nie są obowiązani do wykupienia świadectwa przemysłowego.

W sprawie rozpoznawanej przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, nie było sporu między stronami co do tego, że skarżący M. W. nie prowadził przedsiębiorstwa komisowego, ekspedycyjnego względnie przewozowego w rozumieniu art. 11 tudzież części II rozdziału A. p. VI. kat. II. lit. 2 taryfy, załączonej do art. 23 ustawy o podatku przemysłowym. Nie jest również sporne, że skarżący uprawiał osobiste zajęcie przemysłowe, trudniąc się na dworcu kolejowym w Lublinie ekspedjowaniem cudzych towarów oraz odbiorem przesyłek.

Sporną jedynie jest kwestja, czy ekspedytor kolejowy, jakim był M. W. nie utrzymujący ani biura ani personelu i nie posiadający środków przewozowych. obowiązany jest w myśl art. 7 p. a, ustawy do wykupienia świadectwa przemysłowego, jak utrzymuje władza pozwana, czy też, jak twierdzi skarżący, zawód ekspedytora kolejowego, przez niego uprawiany, jest wolny od podatku przemysłowego.

Otóż wymieniona wyżej ustawa postanawia w art. 1 punkt b), iż podatkowi przemysłowemu podlegają m. in. zajęcia przemysłowe, wymienione w taryfie, załączonej do art. 23 ustawy. Taryfa zaś owa w części III lit. D wylicza szczegółowo zajęcia przemysłowe, dzieląc je na 4 kategorje. Do pierwszej z nich taryfa odnosi ekspedytorów, nie utrzymujących oddzielnych biur i pomocników handlowych, lecz trudniących się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy.

Ekspedytorów tych taryfa dzieli na 3 grupy — odnośnie ceny świadectw przemysłowych — w zależności od położenia urzędów celnych, przy których są oni zatrudnieni oraz w stosunku do linij kolejowych.

Druga kategorja obejmuje: a) pośredników giełdowych (maklerów) i b) wszelkiego rodzaju innych pośredników handlowych, również podzielonych na 3 grupy w zależności od klasy miejscowości.

Do trzeciej kategorji są zaliczeni inspektorzy i ajenci wymienionych tam przedsiębiorstw.

Czwartą wreszcie kategorję stanowią ajenci podróżujący (komiwojażerowie).

Jak zatem z przytoczonych przepisów prawnych wynika, ustawa przedewszystkiem wymaga, by tylko te kategorje zajęć przemysłowych podlegały podatkowi, które są wymienione w taryfie, a poza tem, o ile chodzi, jak w danym konkretnym przypadku, o ekspedytorów, to powołana taryfa, jak to podano wyżej, wymienia tylko takich ekspedytorów, uprawiających zajęcie przemysłowe bez utrzymywania oddzielnych biur i pomocników handlowych, którzy trudnią się jedynie cleniem towarów cudzych, wysyłanych lub otrzymywanych z zagranicy. O innych ekspedytorach, a w szczególności o trudniących się wysyłaniem lub odbieraniem cudzych towarów na stacjach kolejowych, ustawa ani taryfa nie wspomina wcale, wobec czego należy dojść do wniosku, jak to słusznie zaznacza skarga, że ustawodawca opodatkował wyłącznie ekspedytorów, załatwiających osobiście z polecenia osób trzecich formalności celne, innych zaś ekspedytorów, a w ich liczbie i kolejowych, zwolnił od podatku przemysłowego, gdyż inaczej byliby oni również wymienieni w tabeli D części III taryfy, zawierającej podział miejscowości na klasy, tudzież przedsiębiorstw i zajęć — na kategorje.

Zapatrywanie władzy pozwanej, utrzymującej, że pośrednicy, którzy pod nazwą ekspedytorów kolejowych trudnią się z polecenia osób trzecich nadawaniem względnie odbieraniem ze stacji kolejowej towarów, są zaliczeni do rzędu wszelkiego rodzaju innych pośredników handlowych, objętych kat II b, części III lit. D taryfy, w odróżnieniu od pośredników celnych, określonych techniczną nazwą ekspedytorów i pośredników giełdowych, zaliczonych do kategorji I względnie IIa, nie jest trafne już choćby z tego powodu, że tabela D części III taryfy odnosi ekspedytorów do kategorji I, a pośredników giełdowych i handlowych do kategorji II, wyraźnie odgraniczając w ten sposób jednych od drugich, a to z powodu odrębnej ich działalności, noszący rozmaity charakter. Podczas bowiem gdy ekspedytor celny czy też kolejowy wykonuje polecenia osób przy wysyłaniu lub odbieraniu towaru na kolei, otrzymując wynagrodzenie za pracę od zleceniodawcy, pośrednik giełdowy czy też handlowy ma zupełnie inne zadanie, polegające na tem, by ułatwić dojście do skutku między stronami tranzakcji handlowej, za co też otrzymuje wynagrodzenie, lecz przeważnie od kontrahentów.

Skoro więc ekspedytor kolejowy nie może być utożsamiony z pośrednikiem handlowym, gdyż w działalności ich zachodzi zasadnicza różnica, a taryfa w części III lit. D, oznaczającej zajęcia przemysłowe, podlegające podatkowi przemysłowemu, nie wymienia ekspedytorów kolejowych, zajmując się jedynie ekspedytorami celnymi, należało zaskarżone orzeczenie władzy podatkowej, jako niezgodne z ustawą, uchylić. (Wyrok N. T. A. L. Rej. 1342/27 w sprawie skargi Majlecha Woksbauma w Lublinie).

——o——

Termin w umowie regulacyjnej.

Jeżeli zawarto umowę t. zw. regulacyjną, czyli bonifikującą dłużnikowi część należności, przyczem zastrzeżono termin zapłaty pozostałości, to czy niedotrzymanie tego terminu skutkuje przywrócenie stanu poprzedniego, a więc — obala układ regulacyjny?

Na pytanie to Sąd Okręgowy w Warszawie w Wydziale Handlowym (sprawa 2 C. 782/28) odpowiedział przecząco. Zdaniem Sądu Okręgowego niedotrzymanie terminu możnaby w tym wypadku traktować jako nastąpienie warunku rozwiązującego tylko wtedy, gdyby w umowie regulacyjnej było to wyraźnie zastrzeżone.

——o——

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Rok XIII. Kraków, dnia 30 maja 1930 Nr. 21.

TREŚĆ NUMERU:

Zwolnienie pracowni, zajęć rzemieślniczych i rękodzielniczych, zatrudniających jedną siłę najemną, od obowiązku nabywania świadectw przemysłowych.

Okólnikami: z dnia 24 grudnia 1925 r. L. D. P. O. 12220/III i z dnia 29 marca 1927 r. L. DPO. 3926/III. Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że pracownie i zajęcia, wymienione w art. 8 p. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym a prowadzone przez właścicieli przy współudziale jednego członka rodziny lub jednej najemnej siły pomocniczej, wolne są od podatku od obrotu, winny jednak nabywać świadectwa przemysłowe VIII. kategorji dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Ponieważ Sąd Najwyższy zajął w powyższej sprawie odmienne stanowisko Ministerstwo Skarbu, zmieniając zarządzenia zawarte w powołanych okólnikach poleciło nie pociągać do nabywania świadectw przemysłowych pracowni i zajęć rzemieślniczych i rękodzielniczych, o których mowa w art. 8 p. 5 ustawy a zatrudniających prócz właściciela przedsiębiorstwa jedną najemną siłę pomocniczą lub jednego członka rodziny.

Jedocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że o ile utrzymywany jest zakład handlowy sprzedaży wyrobów własnych poza lokalem, w którym mieści się pracownia, to wówczas na zakład handlowy winno być wykupione świadectwo przemysłowe i opłacany podatek od obrotu.

Dr. NORBERT SALPETER.

O nową politykę gospodarczą.

I.

Oświadczenia b. ministra Czechowicza, że panujące u nas stosunki polityczne wpływają na ucieczkę kapitałów z Polski, w szczególności na omijanie kapitałów zagranicznych Polski — jest ciężkiem oskarżeniem rzuconem w stronę tych, którzy naprężenie polityczne zaogniają, P. Czechowicz powiedział głośno to, co wszyscy cicho mówili, i doprawdy należy mu się uznanie za to, że miał odwagę rzucić ostrzeżenie silne i w skutkach doniosłe. Nie umniejszy je natychmiastowa replika p. min. skarbu Mutuszewskiego, który tłumaczy blokadę kredytową naszego kraju — stosunkami panującemi na rynkach zagranicznych. Fakt, że mimo pożyczki stabilizacyjnej, kapitał zagraniczny do nas nie wpływa, chyba jasno i niedwuznacznie potwierdza opinję p. Czechowicza. Zagranica traci do nas zaufanie, bo sami stwarzamy warunki, w których chyba zaufanie rodzić się nie może.

II.

Politykę prowadzimy od lat w ten sposób, jakoby państwo nasze oderwane było od otaczających państw, w zupełnem niezrozumieniu refleksów jakie ona wywołuje. P. min. Matuszewski tłumaczy nam dlaczego kapitały do nas nie wpływaią. Wszystkiemu winni są inni, egoizm państw sąsiednich. P. premjer Sławek uczy zaś nas, że kryzys jest wynikiem poprzedniej konjunktury, a konjunktura nastapuje po kryzysie. Chyba te prymitywne założenia nikogo nie przekonują. Sfery gospodarcze zaś stwierdzają, że od lat dziesięciu odkąd sami się rządzimy nie wychodzimy z kryzysu, stwierdzają, że sam fakt, iż nie umiemy przełamywać blokady kredytowej, najlepiej oświetla jak nieumiejętnie się rządzimy. Niszczymy każdą inicjatywę prywatną, otaczamy kierownicze stanowiska dyletantami, którzy w normalnych warunkach zajmowaliby trzeciorzędne stanowiska — i całe społeczeństwo nie ma nic więcej do roboty, jak uczyć kierowników elementarnych zasad gospodarczych. Chyba zbyt wiele wymaga się od gospodarstwa, ażeby dopiero likwidacja tysięcy jednostek gospodarczych dowodziła słuszności naszej tezy.

III.

Próbowaliśmy budować gospodarstwo narodowe o wła-

snych siłach. Min. Grabski stworzył teorję, że własnemi kapitałami będziemy nie tylko w stanie pokryć potrzeby bieżące, ale zdolni będziemy na równi z innemi państwami stanąć do wyścigu konkurencyjnego. Ponieważ jednak budżet państwowy nastawił odrazu na maksymalne, stale wzrastające wydatki — doprowadził do załamania złotego. Świadczenia podatkowe zniszczyły rezerwy kapitałowe płatników. Jakby na ironję prowadzimy i dzisiaj podobną politykę. Nacisk podatkowy wzrósł do maksymalnych granic. Po prostu nikt nie jest wstanie złapać tchu, i gospodarstwo nasze przedstawia obraz charakterystycznej likwidacji dotąd zdrowych jednostek. Tak jak w czasie inflacji dłużnicy żyli z zasobów wierzycieli, a to zapomocą sukcesywnego przyjmowania oszczędności wierzycieli, tak i dzisiaj ten proces się odbywa, jakkolwiek sposób zjadania cudzych wierzytelności odbywa się podobnie. W czasach inflacji dawało państwo przez druk banknotów generalną abolicję dłużnikom, zezwalało by zwracano w cząstkach to, co wzięto w całości. Obecnie taką abolicję daje ustawodastwo upadłościowe, a ułatwia je zupełne załamanie się administracji sądowej. Na zewnątrz więc, nie mamy do zanotowania faktycznego zamknięcia warsztatów pracy odrzucenie niezdrowych finansowo jednostek, lecz warsztaty te dalej swój chory żywot prowadzą, ale ciągną go przez wyjadanie oszczędności cudzych, wywołując olbrzymie schorzenie całego organizmu gospodarczego. Dla każdego bezstronnego obserwatora stan rzeczy jest jasny, i prosty, dla naszej oficjalnej polityki stan ten jest nie niepokojący. Ktoś z tych dwóch ma rację. Chyba nie różowo nastrojona polityka gospodarcza rządu.

IV.

Właściwie i my sami winę tych stosunków ponosimy. Sfery gospodarcze prowadzą strusią politykę Na zewnątrz aprobują wszelkie poczynania dotychczasowych rządów. Wewnątrz u siebie poczynania te krytykują. Rzecz jasna, że ten system wypacza najbardziej słuszne założenia zdrowej krytyki. Należy sobie zdać sprawę z tego, co żądamy, ale też i z taktyki jak do celu zdążać należy. Tu należy jasno i wyraźnie mówić. Właśnie sfery gospodarcze winny bez obsłonek stwierdzać stan faktyczny, i nastawić kierunek swej polityki w ten sposób, ażeby stał się on zrozumiały nie tylko wewnątrz ich organizacji, ale i dla całego narodu. Pierwsze kroki już postawiono, a to w odniesieniu do podatku obrotowego. Publiczne zgromadzenia wywołały efekt moralny, dziś każdy już twierdzi, że jest on zabójczy. Rozumie to nietylko przemysłowiec i kupiec, ale robotnik i rolnik. Ten system publicznego omawiania wszelkich bolączek naszego życia gospodarczego, ten system trafiania do mas ma swoje olbrzymie walory, bo wspólnem czyni postulaty, które zdawałoby się, odnoszą się tylko do pewnej klasy ludności. Nie chodzi mi tylko o zgromadzenia, chodzi mi o to, ażeby wszelkiemi drogami zmierzać do sukcesyw. rozszerzania postulatów gospodarczych na masy dotąd gospodarczym przesłankom obojętne, stworzyć jednem słowem prawdziwą „politykę gospodarczą“, mającą wpływ na rząd i na sejm. Dzisiaj na własnej skórze odczuwa każdy fatalną politykę jaką od lat stosowano wobec rolnictwa, rolnictwo czuje etatyzm państwowo-przemysłowy, konsumenci negatywną politykę „zniżonych cen“, a producenci hasło źle zrozumiałej oszczędności konsumentów. Jedno zjawisko łączy się i wpływa na drugie. Tak samo t. zw. czysta „polityka“ na „gospodarstwo“. I dlatego słusznie zauważył b. m. Czechowicz, że jego zdaniem wewnętrzne przesilenie polityczno-ustrojowe wpływa na załamanie naszej odporności gospodarczej. Jeśli zaś to twierdzenie jest prawdziwe, a cicho wszyscy je aprobujemu, — to należy raz wreszcie z uwagi na skutki, jaki stan czteroletniej walki wywołuje, jasno dać wyraz naszym poglądom, że chyba najwyższy już czas położyć tej walce kres, bo gospodarstwo chorzeje, i szuka spokoju. I to niechaj będzie dalszym etapem t. zw. polityki gospodarczej.

—o—

Obniżenie kar za zwłokę.

Przypominamy, iż w myśl okólnika Min. Skarbu z 23 kwietnia 1930 LD. V. 7661/1/30 od wszelkich wpłat uskuteczniányćh w okresie **od 24 kwietnia do 31 sierpnia 1930 r.** na poczet nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, bez względu na czas ich powstania pobiera się obniżone kary za zwłokę w wysokości 1½% miesięcznie (zamiast dotychczasowych 2%) licząc **od ustawowego terminu płatności.**

Rzecz naturalna, że o ile ktoś uzyska rozłożenie na raty tych zaległości, wówczas korzysta z ulgowej stawki 1%-owej.

—o—

KRONIKA.

Przywóz towarów reglementowanych w III. kwartale 1930 roku.

Izba przemysłowo—Handlowa w Krakowie zawiadamia firmy zainteresowane, że podania o przywóz towarów reglementowanych z kontyngentów III. kwartału b. r. przyjmować będzie do dnia 10 czerwca. b. r. włącznie.

Nowa placówka przemysłowa w Krakowie.

W ostatnich dniach został założony w Krakowie nowy Zakład **wyrobu tłoczonych winiet.** Winiety te wyrabiane na podstawie wzorów i urządzeń zagranicznych, w zupełności odpowiadają pod względem artystycznym najwybredniejszym wymaganiom. Zakład prowadzony jest przez firmę **A. Fischhab** w Krakowie przy ulicy Grodzkiej 46, znanej z solidnych wyrobów pieczątek i szyldów emaliowanych.

Winiety produkowane przez wym. Firmę mają wielki zbyt w aptekach, droguerjach, fabrykach czekolady, likierów itp.

Nowej placówce przemysłowej życzymy pomyślnego rozwoju. 264

—o—

Wpływ Izb Przemysłowo-Handlowych na ustalenie norm przeciętnej zyskowności.

Przewidzianą reforma przestarzałego schematu.

Ustalenie dochodów przedsiębiorstw, nieprowadzących ksiąg handlowych, napotyka z natury rzeczy na wielkie trudności.

Pragnąc sprawę tę ułatwić i możliwie **uprościć** procedurę wymiarową, przedstawiły swego czasu sfery gospodarcze projekt ustalenia t.zn. **norm przeciętnej dochodowości** t.j. ustalenia takich stawek, któreby odzwierciadlały stopień zarobkowości w stosunku do dokonanego wzgl. ustalonego przez Władzę wymiarową obrotu handlowego. Rzecz naturalna, że takie szablonowe normy nigdy **nie mogą dać zupełnej gwarancji** sprawiedliwości i trafności, gdyż indywidualny charakter poszczególnych przedsiębiorstw, rozmaite wydatki obciążające je, szczególne warunki wpływające na zwyżkę lub zniżkę dochodów — nie mogą być ujęte w jeden szablon, lecz stosowane **indywidualnie.**

Niemniej jednak w znacznej ilości wypadków takie pomocnicze ustalenia **przyniosły pewną korzyść** i w praktyce się utrzymały. Niestety jednak do dziś dnia normy te nie zostały zmienione, lecz utrzymane wedle projektu i warunków zarobkowych z **okresów wysokiej konjunktury** gospodarczej t. j. z lat 1924/5.

To też słusznie od lat, w miarę zasadniczej zmiany konjunkturalnej, w miarę spadku zarobkowości, sfery gospodarcze domagały się przystosowania tychże pomocniczych norm, do stosunków życiowych.

Ministerstwo Skarbu stwierdziwszy, że nieżyciowe obecnie normy przeciętnej dochodowości stanowią jedną z głównych przyczyn **niepomiernie wygórowanych podatków** w ostatnich latach i uznając konieczność corocznej rewizji tych norm, wydało okólnik z dnia 1 kwietnia 1930 r. L. D. V. 2061/2/30 w którym zasadniczo sprawę tę załatwia.

Wedle okólnika tego:

„1) władze wymiarowe obowiązane są wykorzystywać dla celów wymiaru pod. dochodowego dane, które dostarczać będą **rzeczoznawcy, wyznaczeni przez Izby Przemysłowo—Handlowe.**

2) informacje te będą miały szczególne znaczenie dla celów ustalenia norm średniej zyskowności przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, oraz zawodów wolnych do wymiaru pod. dochodowego na rok 1930.

3) Min, Skarbu poleca, aby przed ustaleniem tych norm Izby Skarbowe **bezwarunkowo zasiągnęły informacyj od Izb Przemysłowo—Handlowych** tudzież Izb Rzemieślniczycb co do warunków produkcji i stosunków zarobkowych w roku 1929.

4) przy ustaleniu procentu średniej zyskowności w poszczególnych gałęziach przemysłu i handlu należy nadto kierować się opinją **Komisyj Odwoławczych podatku przemysłowego.**

5 Ostateczne ustalenie średniej zyskowności należy przedłożyć Min. Skarbu do zatwierdzenia **najpóźniej** do dnia 1 lipca 1930 r.“

Niezawodnie więc Izby Skarbowe zastosują się do bezwarunkowego wymogu Ministerstwa Skarbu. Izby Przemysłowo—Handlowe oraz członkowie Komisyj Odwoławczych podatku przemysłowego mają przed sobą wdzięczne zadanie **usunięcia dotychczasowej bolączki** i wpływu na sprawiedliwy wymiar podatku dochodowego przez rzeczowe i odpowiadające stosunkom zarobkowym z roku 1929 ustalenie norm przeciętnej zyskowności.

Nie wątpimy, że zainteresowane władze wzgl. instytucje przystąpią z najlepszą wolą i energją **do jaknajrychlejszego** opracowania nowego schematu, tak, aby tenże mógł służyć, jako wytyczna komisjom wymiarowym które w najbliższych miesiącach będą dokonywały wymiaru podatku dochodowego.

Czy subjekci sklepowi podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Zakładzie Pracowników Umysłowych we Lwowie?

Dekret o ubezpieczeniu pracowników umysłowych uzależnia obowiązek ubezpieczenia subjektów tj. pomocników handlowych od tego *czy ukończyli 6 klas szkoły średniej* lub zawodową szkołę dokształcającą i *odbyli praktykę* „której warunki określi w drodze rozporządzenia Minister Pracy i Opieki Społecznej“ w porozumieniu z innymi zainteresowanymi Ministerstwami“.

W drodze wyjątku podlegają takiemu ubezpieczeniu po myśli art. 158 tacy pracownicy, którzy przed wejściem w życie dekretu tj. przed 1 stycznia 1928 *byli* ubezpieczeni wzgl. tacy, którzy *„korzystali* z uprawnień pracowników umysłowych na mocy obowiązujących przepisów prawnych“.

Wynikałoby więc z powyższego jasno, że ekspedjenci sklepowi, którzy 1) albo *nie posiadają* ustawą wymaganego *cenzusu* wykształcenia (6 klas gimnazjalnych itd.) albo 2) *nie korzystali* faktycznie *z uprawnień* pracowników umysłowych albo 3) *nie byli ubezpieczeni* przed 1 stycznia 1928 — *nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia* tembardziej, iż do dziśdnia mimo upływu 2 i pół roku od czasu ukazaniasię dekretu Ministerstwo *nie wydało* rozporządzenia określającego praktykę, mającą zastąpić wymagane wykształcenie ogólne wzgl. zawodowe“.

Kupcy, opierając się więc na brzmieniu ustawy, nie uważali za swój obowiązek ubezpieczać takich ekspedjentów, którzy nie posiadali warunków ustawą wymaganych.

Na odmiennem jednak stanowisku stał Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, który drogą bardzo *rozszerzającej i dowolnej interpretacji* rozciągnął przymus ubezpieczenia na wszystkich bez wyjątku ekspedjentów handlowych, którzy przed 1 stycznia *w jakimkolwiek charakterze* zatrudnieni byli w sklepach, a więc bez względu na to, czy pełnili funkcje handlowe czy też tylko niższe, drugorzędne, pomocnicze.

Wniesione rekursy niestety nie powodowały wstrzymania obowiązku płacenia składek, gdyż rekurentów przynaglały do tego bezwzględne *egzekucje*.

Sprawę tę, interesującą materjalnie *tysiące kupców*, ujęła wreszcie w swe ręce warszawska Izba Przemysłowo-Handlowa, której Komisja Ubezpieczeniowa wdrożyła pertraktacje w Dyrekcji ZUPU. w sprawie *wstrzymania egzekucji składek ubezpieczeniowych* od firm, które odwołały się do wyższej instancji od orzeczenia nakładającego na firmy obowiązek ubezpieczenia wstecz od 1928 roku wszystkich subjektów jak również wystąpiła z wnioskiem do Izby Przem.-Handlowej celem interwencji w Min. P. i Op. Sp. w sprawie przyspieszenia wydania rozporządzenia, któreby jasno i niedwuznacznie normowało kwestję, *czy i którzy subjekci handlowi podlegają przymusowi ubezpieczenia.*

SPRAWY CELNE.

IGNACY UNGAR.

Ważniejsze przepisy o postępowaniu celnem.

Z dniem 1 czerwca br. wchodzi w życie rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 o postępowaniu celnem.

Rozporządzenie to w całej osnowie nie odbiega wiele od dotychczasowych postanowień o postępowaniu celnem, jest raczej skoordynowanym zbiorem dotychczasowych rozporządzeń wraz z pewnemi zmianami i uzupełnieniami.

Nowe rozporządzenie o postępowaniu celnem nie spełnia całego szeregu postulatów kupieckich w dziedzinie postępowania celnego.

Najważniejsze zmiany, o których winny wiedzieć sfery zainteresowane, są następujące:

ad § 2. Urzędy celne dzielą się stosownie do zakresu swego działania na urzędy I-szej klasy oraz urzędy II-giej klasy. Urzędy celne pierwszej klasy mają upoważnienie do odprawy przy przywozie wszystkich towarów bez względu na ich ilość lub wysokość przypadającego cła. Zaś urzędy celne drugiej klasy upoważnione są do odprawy tylko niektórych towarów.

ad § 3. Wywóz zagranicę towarów wolnych od cła dozwolony jest przez wszystkie urzędy celne zarówno pierwszej jak i drugiej klasy. Natomiast towary podlegające clu wywozowemu mogą być odprawiane tylko przez urzędy pierwszej klasy. Postanowienie to jest dla eksportu niesłychanie uciążliwe, gdyż powoduje konieczność kierowania transportów podlegających clu wywozowemu przez urzędy celne pierwszej klasy, zmusza bardzo często do nadłożenia drogi, co oczywiście spowoduje podwyższenie kosztów przewozowych.

Bardzo ważnem jest postanowienie § 6. Ustalono mianowicie ostatecznie, że dzień zadeklarowania jest datą miarodajną do zastosowania tych lub innych stawek celnych, zamiast dotychczasowego przepisu, że data nadejścia towaru jest miarodajną do zastosowania stawki celnej.

ad § 7. ustalono chwilę, od której zaczyna się bieg terminu dla wyrównania t. zw. dopłat celnych a to: jeden rok od dnia uiszczenia należności celnych a nie jak dotychczas jeden rok od dnia dokonania odprawy celnej.

Jak widzimy postanowienie to wprowadzono ze szkodą dla stron, gdyż dopuszczalny czasokres żądania dopłat celnych rozszerzono od dnia uiszczenia cła.

ad § 10. Jako wolne od cła należy uważać umocowane na kartonach wzory wyrobów metalowych, papierowych i t. p. w pojedynczych sztukach, różniących się między sobą wielkością, kształtem, kolorem lub rysunkiem jakoto: garnitury guzików, okuć, kopert, pocztówek i t. p. Wzory wszelkiego rodzaju nadające

się i w pojedynczych sztukach do użytku jak n. p. scyzoryki, nożyczki, kwiaty sztuczne, portmonetki, rękawiczki z jednej ręki i t. p. odprawić można bez cła tylko wtedy, gdy za zgodą strony przedmioty te zostaną uczynione niezdatnemi do użytku.

Podróżni mogą przywozić do własnego użytku bez cła i opłat monopolowych, drobne ilości wyrobów tyt. a mianowicie 50 sztuk papierosów lub 20 sztuk cygar ewent. 10 gramów tabaki. Bez cła może podróżny również przywozić jeden litr napoju spirytusowego w odkorkowanej butelce, również dwa pudełka zapałek na jedną osobę, z tem, że w każdem pudełku może być najwyżej po 60 zapałek.

§ 12. wprowadza liberalną zmianę o tyle, że przepis ten pomija dotychczasowy warunek, aby przy zwolnieniu od cła przedmioty oddziedziczone w spadku odpowiadały stosunkom spadkobiercy.

ad § 13. Urzędy celne pierwszej klasy uzyskały prawo zezwalania na powrotny wywóz przesyłek zagranicznych pozostających pod ich nadzorem jak też na dokonanie zwrotu we własnym zakresie ewent. pobranego od takich przesyłek cła. W sprawie przesyłek zagranicznych, znajdujących się w wolnym obrocie decyzja należy do Dyrekcji Ceł.

ad § 17. Zakaz przywozu środków leczniczych z zagranicy został nadal utrzymany. Doniosłą nowość stanowi wyjątek, że środki lecznicze w drobnych ilościach do własnego użytku wolno sprowadzać na podstawie pozwolenia Ministra Skarbu. Pozwolenia te będą udzielane po przedstawieniu przez stronę recepty lekarza, stwierdzającej konieczność użycia tego środka oraz niemożność zastąpienia go środkiem wyrobu krajowego.

§ 21. postanawia, że prawo do wniesienia deklaracji celnej przysługuje osobie wymienionej w liście przewozowym, o ile osoba ta sama załatwia formalności celne. Przedsiębiorstwa ekspedycyjne załatwiające formalności celne na zlecenie strony uprawnionej do wniesienia deklaracji celnej, winne posiadać koncesję Ministerstwa Skarbu.

ad § 26. Niesłychanie ważnem jest postanowienie, że dokument handlowy (faktura) dołączany do deklaracji celnej winien być oryginalny, wystawiony przez zagranicznego sprzedawcę a nie wogóle wysyłającego jak to miało dotychczas miejsce.

ad § 28. zaleca odrzucać zgłoszoną deklarację celną, o ile ta jest z tego lub innego powodu formalnie wadliwą.

ad § 32. Postanowienie krzywdzące importerów, wprowadza bowiem nakaz, aby przy towarach opłacających cło do zł. 10 za 100 kg., o ile opakowanie towaru podpada pod wyższą stawkę celną jak n. p. beczki żelazne, blaszanki i t. p. clić dany towar brutto tj. wraz z opakowaniem, a oddzielnie clić również wagę opakowania według odnośnych pozycyj taryfy celnej.

ad § 41. Tryb postępowania w razie sporu taryfikacyjnego pozostał ten sam z tą korzystną zmianą, że przepis normuje wyraźnie terminy w jakich Urząd celny obowiązany jest przeprowadzić badanie i rozstrzygnięcie sporu.

ad § 43. wskazuje moc prawną decyzji Ministerstwa Skarbu w sprawach celnych, przyczem jednak nie wyklucza uprawnienia strony do wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Doroczne Posiedzenie Rady Kasy Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa.

W dniu 31 marca br. odbyła Rada Kasy Oszczędności miasta Krakowa, w sali obrad tejże Kasy doroczne bilansowe posiedzenie, pod przewodnictwem *Prezydenta Miasta, Senatora Inż. Karola Rollego,* w obecności zastępcy Przewodniczącego, Wiceprezydenta miasta Dr. Ludwika Schneidra, Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Wiceprezydenta miasta Witolda Ostrowskiego, oraz Członków Rady Kasy: Inż. Adelmana Aleksandra, Epsteina Tadeusza, Dr. Gertlera Juljana, Gizy Michała, Dr. Grossa Adolfa, Holeksy Karola, Kluczki Teodora, Kosobudzkiego Piotra, Inż. Króla Piotra, Dr. Krzetuskiego Karola, posła prof. Dr. Krzyżanowskiego Adama, Wiceprezydenta miasta Dr. Landaua Ignacego, Dr. Landaua Rafała, Dr. Merza Ludwika, Dr. Rosenzweiga Józefa, Schechtera Samuela, Dr. Starzewskiego Tadeusza, Szarskiego Adama i Dr. Tillesa Samuela.

Po stwierdzeniu kompletu Przewodniczący Rady Kasy zagaił posiedzenie udzielając głosu *Naczelnikowi Zarządu, Dyrektorowi Dr. Tadeuszowi Federowiczowi,* którego sprawozdanie, złożone w imieniu Zarządu Kasy, opiewało jak następuje: „Wysoka Rado Kasy! Po raz pierwszy za panowania nowego statutu, przystosowanego do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 (o Komunalnych Kasach Oszczędności) ma Zarząd Kasy zaszczyt przedłożyć Radzie Kasy doroczne sprawozdanie z działalności Kasy Oszczędności miasta Krakowa i Zakładu Zastawniczego w r. 1929.

W tych czasach powojennych gdy idea oszczędności przeniknęła w całym świecie najszersze warstwy społeczeństwa, gdy zrozumiano, że chodzi tu nietylko o podstawę dobrobytu jednostek, ale że te kapitały gromadzone przeważni przez sfery niezamożne stanowią w swej masie podstawę do ożywienia życia gospodarczego kraju i przyczyniają się do podniesienia bogactwa narodowego, — przeto też zrozumiano, że Kasy Oszczędności są znakomitym instrumentem, za pośrednictwem którego można społeczeństwu zastrzyknąć te środki żywotne, jakie w dzisiejszym ustroju państwa są niezbędne do rozwoju i pomyślności przemysłu, handlu i rękodzieła.

Ostatnim krajem, w którym umilkły działa strasznej wojny światowej, była Polska. Nic więc dziwnego, że nie mogliśmy nadążyć za innymi narodami w rozwoju życia gospodarczego i ekonomicznego, a zatem i w organizowaniu instytucyj takich, jak Komunalne Kasy Oszczędności. Dopiero bowiem w roku 1926, t. j. od Zjazdu Ogólno-krajowego Instytucyj Oszczędnościowych w Warszawie, rozpoczęła się intenzywna praca na tem polu a Kasy Małopolskie, jako najstarsze i najsilniejsze pod względem finansowym, stały się wzorem

dla nowopowstających Kas Oszczędności, zwłaszcza na terenie dawnego Królestwa Polskiego. Możemy śmiało też i to powiedzieć, że Komunalna Kasa Oszczędności miasta Krakowa tak pod względem organizacji, jak i pod względem działalności jest wzorem i kroczy w pierwszym szeregu ruchu oszczędnościowego w Polsce.

Od lat 64 nabyte przez kilka generacyj doświadczenie i ten dorobek nietylko materjalny, ale moralny, pozwala nam bez obaw patrzeć w przyszłość, — więc też Zarząd Kasy staje przed swoją władzą, jaką jest Wysoka Rada Kasy, z tem głębokiem przeświadczeniem, że spełnił swoje zadanie sumiennie i wedle najlepszej swej wiedzy i doświadczenia. Powołując się na cyfry, zawarte w drukowanem zamknięciu rachunków Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa za rok 1929, jako znane Szanownym Panom z rozesłanych zamknięć rachunków, pozwolę sobie naszkicować obraz działalności Zarządu w ciągu roku 1929, przez przytoczenie najważniejszych cyfr, na których sprawozdanie Zarządu opierać się musi, ponieważ dają one dokładny obraz rozwoju poszczególnych działów Kasy w ciągu całego roku sprawozdawczego.

Rozwój naszej Instytucji zależnym jest w pierwszym rzędzie od napływu wkładek oszczędności, czy to w formie książeczek, czy też na rachunkach bieżących, który to dział z każdym rokiem wzrasta; nie posiadamy bowiem kapitału akcyjnego, ani udziałowego, a zamierzone w nowem ustawodawstwie wprowadzenie kapitału zakładowego nie wpłynie z całą pewnością na poważne powiększenie środków obrotowych naszej Kasy. Podobnie jak w poprzednim roku sprawozdawczym, tak samo i w roku 1929 napływ wkładek był bardzo znaczny, tak, *że stan wkładek* złotowych i dolarowych, przeliczonych po kursie 8'85, *wynosił w dniu 31 grudnia 1929 roku razem zł. 42,144.604'12*, czyli *wkładki zwiększyły się w tymże roku o zł. 9,279.079'19.* Odpowiednio do tego wzrostu wkładek zwiększyły się inne działy, a mianowicie portfel wekslowy wzrósł do zł. 31,456.268'57, pożyczki hipoteczne złotowe i dolarowe osiągnęły cyfrę zł. 6,547.907'46, a pożyczki na skrypta dłużne zwiększyły się do kwoty zł. 2,243.649'60.

Zaliczki udzielone Zakładowi Zastawniczemu wzrosły o zł. 340.834'— i wynosiły w dniu 31 grudnia 1929 sumę zł. 1,481.352'—, co świadczy o coraz większej działalności tegoż zakładu dla najszerszych sfer ludności naszego miasta i okolicy. Ogólny obrót kasowy był w roku ubiegłym naprawdę imponujący, bo wynosił zł. 309,159.359'83, przyczem nadmieniam, że cyfry wykazane w naszem zamknięciu rachunków oznaczają rzeczywisty obrót gotówkowy.

Wyżej przytoczone najważniejsze cyfry najlepiej ilustrują, że Kasa Oszczędności miasta Krakowa coraz lepiej się rozwija, niemal tak, jak w ostatnich latach przed wielką wojną światową, że Zarząd Kasy rozwinął w tym roku sprawozdawczym jeszcze żywszą działalność na wszystkich niemal polach życia ekonomicznego i społecznego, nietylko naszego miasta, lecz także jego bliższej i dalszej okolicy. Przedewszystkiem dotyczy to akcji rozbudowy naszego miasta, celem zaspokojenia nieznanego przed wojną głodu mieszkaniowego. Polityka, jaką starał się w tym kierunku Zarząd Kasy rozwinąć szła po linji ogólnego dążenia Zarządu miasta i społeczeństwa, a mianowicie dążności do ożywienia ruchu budowlanego zarówno w Krakowie, jak i w gminach do Krakowa przyłączonych.

Dzięki kredytom Kasy rozbudowano i nadbudowano w Krakowie i w dzielnicach położonych na peryferjach miasta, wielką ilość domów mieszkalnych, jak niemniej przeprowadzono remont bardzo wielu realności, których stan zagrażał bezpieczeństwu mieszkańców, względnie nie odpowiadał wymogom hygjeny.

Również przy pomocy kredytowej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa wybudowano na przedmieściach w gminach przyłączonych wiele małych domków i te ostatnie wybudowane przez ludność niezamożną, zasługują na szczególniejszą uwagę i poparcie, pomieściły one bowiem nietylko znaczną ilość rodzin urzędniczych i robotniczych, ale stworzyły dla nich także w ten sposób higjeniczne warunki mieszkaniowe i pozwoliły im poświęcać więcej czasu i pracy dla dobra kraju i społeczeństwa.

W ten sposób powstało kilkanaście osiedli urzędniczych i robotniczych, składających się z małych domków otoczonych ogródkami, a przypominających tak popularne zagranicą „miasta — ogrody“.

Osiedla te powstały w Woli Duchackiej, Bonarce, Zakrzówku, Ludwinowie, Dębnikach, Zwierzyńcu, Woli Justowskiej, Przegorzałach, Prokocimiu, Bronowicach, Olszy, Prądniku Białym, Prądniku Czerwonym, Piaskach (Mogilskie), a przeważna część domów i domków w tych osiedlach wykończoną została jedynie dzięki pomocy kredytowej Kasy Oszczędności miasta Krakowa. Cyfrowo przedstawia się działalność Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa w kierunku złagodzenia klęski mieszkaniowej w Krakowie i jego okolicy przez udzielenie kredytów w roku 1929 w kwocie zł. 6,262.000'— na budowę, nadbudowę i remont domów mieszkalnych.

Także i sama Komunalna Kasa Oszczędności miasta Krakowa oddała w roku 1929 do użytku 49 loktorów trzy domy mieszkalne przy ul. Szpitalnej i św. Tomasza. obejmujące 155 ubikacyj mieszkalnych, biurowych i sklepowych, a wynajęte inteligencji pracującej, drobnym kupcom i rzemieślnikom.

Domy te są własnością Funduszu emerytalnego urzędników i sług Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa.

Spełniwszy żądania kredytowe obywateli miasta udzielaliśmy również pożyczek na cele budowlane dla gmin, miasteczek i miast Województwa Krakowskiego, oraz mieszkańców tychże, a przedewszystkiem dla uzdrowisk, jak Zakopane, Krynica, Rabka i inne, z których Krakowianie w wielkiej mierze korzystają. Kredyty wypłacone w ubiegłym roku na te cele wyniosły zł 1,353.000.—.

Rękodzieło, przemysł i handel zasilono w Krakowie kwotą zł. 2,337.000'—, poza Krakowem kwotą zł. 558.000'—.

Kredyty redyskontowe, udzielone krakowskim spółdzielniom przemysłowym, handlowym i rękodzielniczym wynosiły zł. 1,449.000'—, zaś Kasom Oszczędności poza Krakowem zł. 75.000'—.

Niezapomnieliśmy też o ciężkiem położeniu rolnictwa i udzieliliśmy w roku 1929 większym i mniejszym gospodarstwom rolnym kredytu zł. 746.000'—. Różnym sferom społecznym udzielono w ciągu wymienionego roku drobnych kredytów na sumę zł. 459.000'—.

Mimo, iż na rynku pieniężnym panowała duża ciasnota go

tówki i trudno było o kredyt długoterminowy, to jednak Zarząd Kasy pomny, że powinien być pionierem tychże kredytów, udzielał ich nadal, drogą pożyczek hipotecznych i skryptowych, przyczem z tego tytułu wypłacono w roku sprawozdawczym zł. 2,545.000'—.

Łączna kwota nowych kredytów wypłaconych w r. 1929 wynosiła zł. 15,784.000.

Wobec bardzo znacznego napływu interesentów we wszystkich działach Kasy, a zwłaszcza w dziale wkładek, zwrotów i weksli, starał się Zarząd Kasy w miarę możności, jakie dzisiejsze warunki pomieszczenia Kasy pozwalają, udogodnić stronom szybkie załatwienie ich spraw już to przez powiększenie ilości sił w tych działach, już to przez rozdzielenie poszczególnych działów. Wobec coraz większego napływu klientów, których wprost rekordowa cyfra przewinęła się przez biura Kasy w ubiegłym roku, bo przeszło 150.000 osób, środki te okazały się niedostateczne, tak, że Zarząd Kasy musi w bieżącym roku przystąpić do gruntownej adaptacji w tym starym gmachu celem rozszerzenia biur oraz hali i poczekalń, przeznaczonych dla interesentów Kasy odpowiednio do wymagań czasu.

Mimo tak znacznego wzrostu agend, pracowała Instytucja nasza stosunkowo niewielkiemi siłami, zawdzięczając rezultaty swojego rozwoju w wielkiej mierze sumiennej pracy urzędników, których niezbyt wysokie pobory służbowe wynosiły zaledwie 0,94% stanu wkładek, w przeciwieństwie do innych instytucyj, których wydatki osobowe są procentowo znacznie wyższe.

Zarząd Kasy zwracał również szczególniejszą uwagę na te organizacje, które były i są ostoją Instytucyj Oszczędnościowych. Mam tu na myśli Związki Instytucyj Oszczędnościowych, których działalność koncentruje się w Międzynnarodowym Instytucie Oszczędnościowym w Medjolanie, w Biurze Zjazdów Oszczędnościowych w Polsce w Warszawie, wreszcie w Polskim Związku Kas Oszczędności we Lwowie. Idąc po tej linji Kasa Oszczędności miasta Krakowa brała udział w II-gim Międzynarodowym Kongresie Oszczędnościowym w Londynie, zastąpiona przez Dyrektora i Naczelnika Zarządu Dr. Tadeusza Federowicza, jako jednego ze stałych delegatów Polski do Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego w Medjolanie, na którym to Kongresie wygłoszono 8 niezmiernie ciekawych referatów, dotyczących najważniejszych zagadnień Kas Oszczędności. Również Kasa Oszczędności za pośrednictwem Naczelnika Zarządu brała udział w kilku posiedzeniach Komitetu wykonawczego Biura Zjazdów Instytucyj Oszczędnościowych w Polsce, wreszcie zastąpiona przez Naczelnika Zarządu i Zastępcę Naczelnika Zarządu Dyrektora Józefa Darowskiego uczestniczyła w Walnem Zgromadzeniu i posiedzeniach Wydziału Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie. Niemniej Zarząd Kasy brał czynny udział w zorganizowaniu, łącznie z czynnikami Władz państwowych, samorządowych i instytucyj bankowych, „Dnia Oszczędności" 31. 10, 1929 tak w mieście Krakowie, jak również i w jego okolicy".

Dorocznym zwyczajem wymienił jeszcze sprawozdawca kilka cyfr, celem stwierdzenia, *iż i w tym roku napływ wkładek stale się zwiększa, co stwierdza cyfra stanu wkładek z dnia 31 marca 1930, a mianowicie zł. 44,329.955.33,* co oznacza przyrost w ciągu trzech miesięcy br. zł. 2,185.391.21. Odpowiednio do tego wzrosły pożyczki wekslowe o zł. 272,210.34, pożyczki hipoteczne o zł. 303.471.55, pożyczki na skrypta o zł. 398.025.48. Lokaty w bankach o zł 1,018.703.37. Ogólny majątek Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa wynosi obecnie zł. 53,198.394.83".

Kończąc sprawozdanie za rok 1929, uprasza sprawozdawca imieniem Zarządu o przyjęcie do wiadomości niniejszego sprawozdania.

Następnie przewodniczący, Prezydent miasta Senator Inż. Karol Rolle udziela głosu *Przewodniczącemu Komisji Rewizyjnej, Wiceprezydentowi miasta Witoldowi Ostrowskiemu,* który składając sprawozdanie z czynności Komisji Rewizyjnej za rok 1929 na podstawie perjodycznych rewizyj, jak również przy ostatniej rewizji bilansu i zamknięcia rachunków za rok 1929 z prawdziwem zadowoleniem stwierdził, że cały rok urzędowania w Kasie Oszczędności i Zakładzie Zastawniczym odbywał się sprawnie i prawidłowo, że wszystkie księgi były prowadzone celowo i wzorowo, oraz, że wszystkie allegaty kasowe i buchalteryjne znajdowały się w najzupełniejszym porządku.

Po wygłoszeniu sprawozdania przez Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej, Przewodniczący Rady Kasy otwarł dyskusję nad sprawozdaniem Zarządu Kasy, zaznaczając, że sprawa udzielenia absolutorjum Zarządowi Kasy z czynności za rok 1929 będzie rozpatrzona w myśl nowego statutu na posiedzeniu Rady Miejskiej na wniosek Komisji Rewizyjnej. Po krótkiej dyskusji Przewodniczący poddał pod głosowanie wniosek za przyjęciem do zatwierdzającej wiadomości — podług § 9 punktu 9 statutu — sprawozdania Zarządu z czynności oraz bilansu i zamknięcia rachunków Kasy Oszczędności i Zakładu Zastawniczego za rok 1929, tudzież wniosek na przedłożenie Gminie miasta Krakowa powyższego sprawozdania z działalności Kasy i Zakładu oraz zamknięcia rachunkowego wraz z bilansem za rok 1929, celem powzięcia co do nich uchwały przez Radę Miejską.

Z kolei Przewodniczący Senator Inż. Karol Rolle udzielił głosu *Zastępcy Naczelnika Zarządu Dyrektorowi Józefowi Dorawskiemu,* który imieniem Komisji Rady Kasy przedstawił projekt rozdziału zysku wynoszącego zł. 583.296.50. Z zysku tego, który po wydzieleniu z niego dodatków po myśli § 9 punktu 10 i 18 będzie wcielony do funduszu zasobowego Kasy, projektuje sprawozdawca przeznaczenie kwoty zł. 178.800—na dobroczynne i ogólnie pożyteczne cele miejscowe i prosi o przedłożenie Radzie Miejskiej następującego wniosku na rozdział powyższej sumy:

1) Restauracja Kościoła Marjackiego zł. 15.000; dotąd złotych 55.000; — 2) Kościoła na Skałce zł. 4.000;— 3) Kościoła św. Piotra i Pawła zł. 4.000; — 4) Bożego Ciała zł. 500; — 5) Ks. Ks. Pijarów zł. 500; — 6) św. Barbary zł. 500; — 7) św. Marka zł. 500; — 8) SS. Dominikanek na Gródku zł. 500; — 9) Budowa Kościoła św. Kazimierza na Grzegórzkach zł. 500; — 10) Restauracja gobelinów w Katedrze Wawelskiej zł. 500; — 11) Odnowienie pomnika Franciszka Wesselenyiego w Kościele OO. Fraciszkanów w Krakowie zł. 200; — 12) Odnowienie pomnika Sebastjana Petrycego w Kościele OO. Franciszkanów w Krakowie zł. 100; — 13) Restauracja starej Bóżnicy w Krakowie zł. 4.000; — 14) Budowa Domu Związku Młodzieży Przemysłowej i Rękodzielniczej w Krakowie zł. 5.000; — 15) Budowa Domu Zakładu ks. Siemaszki dla chłopców zł. 5.000; — 16) Budowa Domu Zakładu wychowawczego w Pawlikowicach zł.

500; — 17) Budowa domu im. Józefa Piłsudskiego w Krakowie zł. 5.000; — 18) Budowa domu Bratniej Pomocy Studentów Uniw. Jag. zł. 5.000; — 19) Budowa Katolickiego Domu Akademików w Krakowie zł. 1.000;— 20) Budowa domu Bratniej Pomocy Medyków w Krakowie zł. 1.000; — 21) Budowa „Domu Zdrowia" uczenic Seminarjum żeńskiego Instytutu Marji zł. 500; — 22) Budowa Bursy dla uczniów szkół średnich w Krakowie zł. 500; — 23) Budowa schroniska dla starców im. św. Wincentego a Paulo w Krakowie zł. 800; — 24) Budowa Domu Robotniczego w Podgórzu zł. 500;— 25) Restauracja budynku Internatu Seminarjum Nauczycielskiego męskiego w Krakowie zł. 500; — 26) Związek lokatorów na budowę baraków dla bezdomnej ludności zł. 500; — 27) Komitet opieki nad mogiłą Kościuszki w Krakowie zł. 200; — 28) Szpital OO. Bonifratrów w Krakowie zł 3.500; — 29) Szpital Izraelicki w Krakowie zł. 3.500; — 30) Szpital SS. Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w Krakowie zł. 500; — 31) Towarzystwo przeciwgruźlicze na poradnię i półkolonję dla dzieci zł. 1.250; — 32) Towarzystwo nad psychicznie chorymi zł. 1.000; — 33) Towarzystwo Dobroczynności zł. 1.000; — 34) Siostry Miłosierdzia „Dom Pracy" zł. 1.500; — 35) Schronisko Brata Alberta, oddziały dla ubogich, dla chłopców i dla kobiet po zł. 300 — zł. 900; — 36) Towarzystwo męskie św. Wincentego a Paulo z. 300; — 37) Stowarzyszenie katol. służby żeńskiej pod wezw. św. Zyty na szpitalik zł. 300; — Związek Komitetów parafjalnych opieki nad ubogimi zł. 500; — 39) Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe zł. 500; — 40) Polski Czerwony Krzyż Okręg Krakowski zł. 200; — 41) Patronat opieki nad więźniami zł. 200; — 42) Związek wdów po powstańcach z roku 1863/4 zł. 300; — 43) Towarzystwo ochrony dzieci i młodzieży zł. 1.500; — 44) Towarzystwo Przyjaciół Dzieci zł. 1.500; — 45) Towarzystwo opieki nad opuszczonemi dziećmi zł. 200; — 46) Kuchnia SS. Felicjanek dla ubogich studentów zł. 1.000; — 47) Stowarzyszenie „Rodzina Sieroca" w Krakowie zł. 1.500; — 48) Główny Komitet opieki nad ochronkami dla dzieci zł. 2.000; — 49) Krakowskie Towarzystwo im. Ks. Piotra Skargi na opiekę nad zaniedbaną młodzieżą zł. 500; — 50) Sodalicja Marjańska Nauczycielek na odzież dla ubogiej młodzieży zł. 300; — 51) Związek Młodzieży Chrześcijańskiej YMCA na opiekę nad bezdomnymi chłopcami zł. 500; — 52) Salezjańska bursa rzemieślnicza fundacji ks. Lubomirskiego zł. 2.000; — 53) Towarzystwo Bursy Przemysłowej dla osieroconych dziewcząt zł. 200; — 54) Składka na fundację stypendyjną im. błp. Inż. Józefa Sarego, Wiceprezydenta m. Krakowa zł. 1.000; — 55) Dom Sodalicji Marjańskiej Akademików Uniw. Jagiell. zł. 500; — 56) Polskie Stowarzyszenie Samopomocy „Jedność" Słuchaczek Uniw. Jagiell. zł. 300; — 57) Stowarzyszenie samopomocowe Studentów Wyższego Studjum Handlowego w Krakowie zł. 300; — 58) Kolonja Twa Opieki Szpitalnej dla dzieci w Rabce zł. 650; — 59) Two Kolonji wakac. dla uczniów szkół średnich „Poręba" zł. 400; — 60) Kolonje wakac. dla dzieci szkół powszechnych „Kochanów" zł. 400; — 61) Stow. Domu Zdrowia i Kolonji wakacyjnej w Harbutowicach dla uczenic państw. gimnazjum żeńskiego zł. 400; — 62) Kolonja wakac. uczenic Państw. Seminarjum naucz. żeńskiego zł. 250; — 63) Kolonja wakac. Sodalisów Marjańskich uczniów szkół średnich zł. 250; 64) Kolonja wakac. uczenic Seminarjum naucz. żeńsk. TSL. zł. 250; — 65) Kolonja wakac. dla dzieci robotniczych „Radość dziecka" zł. 250; — 66) Kolonja wakac. Związku katol. Stow. Młodzieży Polskiej zł. 250; — 67) Kolonja wakac. dla dzieci głuchoniemych i umysłowo upośledzonych zł. 250; — 68) Kolonja wakac. dla katol. Stowarzyszenia Pracownic handlowych i biurowych zł. 100; — 69) Zarząd Główny Towarzystwa Szkoły Ludowej zł. 2.500; — 70) I. Koło TSL. w Krakowie zł. 2.000; — 71) VI. Koło TSL. w Krakowie zł. 1.000; — 72) Akademickie Koło TSL. w Krakowie zł. 200; — 73) Towarzystwo Ekonomiczne w Krakowie zł. 300; — 74) Towarzystwo Miłośników historji i zabytków Krakowa zł. 1.500; — 75) Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie zł. 1.500; — 76) Polski Biały Krzyż, Zarząd okręgowy w Krakowie zł. 200; — 77) Polskie Towarzystwo Balneologiczne w Krakowie zł. 300; — 78) Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego w Krakowie zł. 1.000; — 79) Towarzystwo Szkoły kupieckiej w Krakowie zł. 500; — 80) Związek katol. Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej Djecezji Krakowskiej w Krakowie zł. 500; 81) Związek Katol Stowarzyszeń Młodzieży Żeńskiej w Krakowie zł. 500; — 82) Towarzystwo Muzyczne w Krakowie zł. 1.000; — 83) Chór Cecyljański w Krakowie zł. 300; — 84) Związek Zawodowy Muzyków, Oddział w Krakowie zł. 300; — 86) Tow. śpiewackie robotnicze „Lutnia" zł. 300; — 86) Krakowskie Towarzystwo śpiewackie „Echo" zł. 300; — 87) Orkiestra niższych funkcjonarjuszy gm. m. Krakowa „Harmonja" zł. 300; — 88) Kollegjum Wykładów Naukowych w Krakowie zł. 300; — 89) Towarzystwo Przyjaciół Związku Strzeleckiego w Krakowie na cele kulturalno oświatowe zł. 500; — 90) Związek Strzelecki w Krakowie na budowę obozu letniego zł. 6.000; — 91) Polskie Towarzystwo gimnastyczne „Sokół" w Krakowie zł. 1.000; — 92) Wojewódzki Oddział Związku Harcerstwa Polskiego w Krakowie zł. 500; — 93) Miejski Komitet Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej w Krakowie zł. 1.000; — 94) Miejski Komitet Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego: a) na własne cele zł. 1.000, b) na subwencje dla Stow. sportowych zł. 1.000; — 95) Zarząd Parku Miejskiego „Las Wolski" w Krakowie zł. 2.500; — 96) Subwencje na cele żydowskie do rozdziału przez Prezydjum Gminy Wyznaniowej Żydowskiej zł. 12.000; — 97) Gmina miasta Krakowa na cele opieki społecznej zł. 50.000.

(Wypłata wymienionych powyżej datków nastąpi po zatwierdzeniu ich przez Urząd Wojewódzki w Krakowie, o czem zainteresowani będą przez Kasę Oszczędności zawiadomieni).

Nad przedłożonym przez sprawozdawcę wnioskiem na rozdział czystego zysku Kasy rozwinęła się dyskusja, poczem w zarządzonem przez Przewodniczącego głosowaniu przyjęto wniosek jednomyślnie z tem, że projekt rozdziału subwencji w kwocie zł. 178.800— przedłożony będzie Radzie Miejskiej do zatwierdzenia.

Na tem Przewodniczący posiedzenie zamknął.

W dniu 24 kwietnia br. na posiedzeniu Rady Miejskiej miasta Krakowa zatwierdzono na wniosek Komisji Rewizyjnej sprawozdanie z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa za rok 1929 wraz z bilansem, oraz zamknięciem rachunków i projektem rozdziału datków na drobroczynne i ogólnie pożyteczne cele miejscowe i wyrażono Zarządowi Kasy uznanie za gorliwą i wydatną pracę.

Nowy Rozkład Jazdy ważny od 15 maja 1930 r.

Odjazd z Krakowa w kierunku zachodnim:

do	Godz.	przyjazd Chrzanów Godz.	przyjazd Bielsko Godz.	przyjazd Żywiec Godz.	przyjazd Cieszyn Godz.	przyjazd Zebrzydowice Godz.	przyjazd	Godz.
Chrzanów	P 0·55	P 1·47	3·20	—	7·16	3·30	Praga Karlsbad Marienbad Wiedeń	P 12·45 22·15 — P 11·25
Bielsko	4·18	5·35	7·25	8·24	9·32	7·49	Wiedeń	18·55
Żywiec	Z 7·25	8·38	10·17	11·30	11·55	10·32	Praga	21·22
Cieszyn	9·55	11·11	12·55	14·17	15·25	—		—
Zebrzydowice	12·30	13·42	15 19	—	17 21	15·25		—
Praga	14·25	15·46	17·35	18·35	19 59	18·10	Praga	7·32
Karlsbad	Z 16·25	17·45	—	—	—	—		—
Marienbad, Wiedeń	17·40	18·50	20·31	21·51	22·40	—		—
Z = Dworzec Zachodni	ZP 19·55	21·11	22·44	0·05	—	22·50	Praga Karlsbad Marienbad Wiedeń	7·40 13·28 — 6·40
	21·40	23·09	0·44	1·42	0·24	—		

Przyjazd do Krakowa: P 1·20, 6·20, 7·19, 8·42, P 9·43, 10·30, 15·11, P 17·52, 18·40, 21·40, P 22·02, 23·20.

P = pociąg pospieszny

Odjazd z Krakowa w kierunkn półn.-zachodnim:

do	Godz.	Szczakowa	Katowice	Poznań	Gdynia	Gdańsk	Berlin
	P 0·55	2·18	2·58	14·11	2·05	0·58	12·18
	Z P 5·25	6·34	7·05	—	—	—	16·07
Szczakowa	Z 6·35	7·45	8·20	—	—	—	–
Katowice	6·55	8·32	9·12	—	—	—	–
Poznań	Z 10·35	12·09	12·48	21·45	—	—	—
Gdynia	Z 12·30	13·40	14·12	–	—	—	22·26
Gdańsk	Z 13·35	15·15	16·06	–	—	—	8·53
Berlin	ZP 17·30	18 49	19·22	–	—	—	P 7·05
	ZP 19·55	21·17	21·47	P 4·20	11·00	10·18	–
	21·40	23·19	24·00	—	—	—	—
	P 23·00	0·09	0·38	P 6·39	—	—	–

Przyjazd do Krakowa: P 1·20, P 5·58, 7·19, 9·43, 10·58, P 12·13, 15·11, 16·06, 16·58, P 17·52, 19·58, 23·04.

Odjazd z Krakowa w kierunku północnym:

do	Godz.	Częstochowa	Łódź	Warszawa	Będzin	Kielce	Radom
Warszawa	0·05	3·52	7·21	—	3·19	7·38	9 51
Częstochowa	Z *P 2·35	5·16	8·37	9·25	–	—	—
Łódź	Z 7·40	14·01	16 05	P 14·45	—	14·14	6·29
Będzin	—	–	—	17·50	–	–	–
Sosnowiec	10·35	–	–	—	–	–	—
Radom	ZP 14·15	16·55	20 06	P 20·55	15·17	22·10	10·29
Kielce	Z 19·05	22·50	—	4·50		–	–
*od 6 VI do 30 IX	Z 20·20	—	4·00	—	23·56	2·11	4·20
	ZP 23·30		5·47	P 6·18	–	–	—

Przyjazd do Krakowa z Warszawy: *P 3·25, 5·04, P 5·33, 8·12, P 12·13, 17·25, P 22·02

„ „ „ z Kielc, Radomia: 7·50.

Odjazd z Krakowa w kierunku wschodnim:

do	Godz.	Bochnia	Tarnów	Rzeszów	Lwów	Lublin
	P 1·50	—	P 3·02	4·34	8·05	—
	*P 3·45	—	5·01	—	–	—
Bochnia	P 6·30	7·09	7·44	—	12·40	—
Tarnów	7·40	8·47	9·44	11·43	17·05	16·33
Rzeszów	11·03	12·09	13·05	15·42	21·15	—
Lwów	11·55	12·47	13·35	—	18·30	—
Lublin	P 12·33		13·41	15·09	–	—
	S 14·20	15·36	16·45	—	—	—
	15·25	16·33	17·30	—	—	—
	16·20	17·30	18·30	—	—	—
*Od 6. VI.	P 18·15	—	19·25	20·03	0·10	—
do 30. IX.	19·20	20·25	—	—	–	—
	19·50	20·55	21·49	—	—	4·46
S kursuje	20·30	21·25	22·14	0 03	5·15	—
tylko	22·35	23·35	0·23	—	—	–
w soboty	23 50	0·58	1·55	4·00	10·15	13·37

Przyjazd do Krakowa: P 0·35, P 1·50, 4·28, P 5·05, 6·00, 6·20, 7·05, 8·05, 9·30, 13·48, 15·15, 16 50, P 17 00, 18·45, 21·05, P 22·30

Do Wieliczki

Odjazd	Przyjazd
Mt 6·41	7·25
Mt 8·20	7·44
Mt 10·00	9·15
Mt 11·40	10 48
Mt 13·00	12·26
13·40	14·00
Mt 15·05	15·55
16·40	17·35
Mt 18·22	18·30
Mt 20·00	19·10
20·40	20 50
Mt 23·10	23·50

Mt = Motorówka

Niepołomice

z Krakowa	do Krakowa
4·30	8·05
13·55	16·10

Oświęcim via Skawina — **Odjazd** z Krakowa 13·25, z Płaszowa 8·00 — **Przyjazd** 7·40, 19·47

Kocmyrzów

Odjazd z Krakowa Mt 7·00 Mt 10·38 *13·35 16·30 Mt 19·45 *22·40

Przyjazd 7·14 Mt 9·35 Mt 12·20 Mt 15·45 18·52 Mt 22·22

* Mają połączenie do: Kazimierzy Wielkiej i do Pińczowa

Odjazd z Krakowa w kierunku południowym:

do	Godz.	Kalwarja	Wadowice	Sucha	Nowy Targ	Zakopane	Rabka	Nowy Sącz
	*P 4·15	5·12	7·20	5·48	7 23	8·05	6 54	–
Kalwarja	P 8·25	9 21	10·09	9·57	P 11·35	12·17	11·06	—
Wadowice	9 22	10·51	11·46	11·52	14·13	15·25	13·17	15·38
Sucha	14·30	15·53	16·48	16·48	19·05	20·05	18·13	20·37
Rabka	16·40	17 58	18·49	18·48	20·03	20 52	22·32	–
Nowy Targ	19·33	21·12	21·55	22·08	21 16	22·05	23 43	2·05
Zakopane	23·58	1·28	2·37	2·23	4·50	5·50	4·16	6·40

Przyjazd do Krakowa: *2 00, 4·36, 6·38, 9·10, 13·32, 19·16, P 21·25

do	Godz.	Jasło	Iwonicz	Sanok	Nowy Sącz	Krynica
Nowy Sącz	*P 3·45	7·42	8·47	9·46	6·59	8·48
Krynica	P 6·30	11·11	12·17	13·19	10·49	13·10
Jasło	11·55	17·03	18·09	19·15	16·55	19 30
Iwonicz	15·25	21·20	23·11	0·23	20·42	23·20
Sanok	22·35	4·05	5·16	6·22	3·46	6·40

*Kursuje od 6. VI. do 30. IX.

Przyjazd do Krakowa *P 1 50, 4·28, 9·30, 13·48, 15·15, 22 30

Każdy bucik jest tak dobry jak jego obcas

BERSON

KRAKÓW, STRASZEWSKIEGO 2.

WOLF ROSENBLUM

KRAKÓW, GRODZKA 40

ROK ZAŁOŻENIA 1890

GENERALNE ZASTĘPSTWO NA POLSKĘ NASTĘPUJĄCYCH FABRYK:

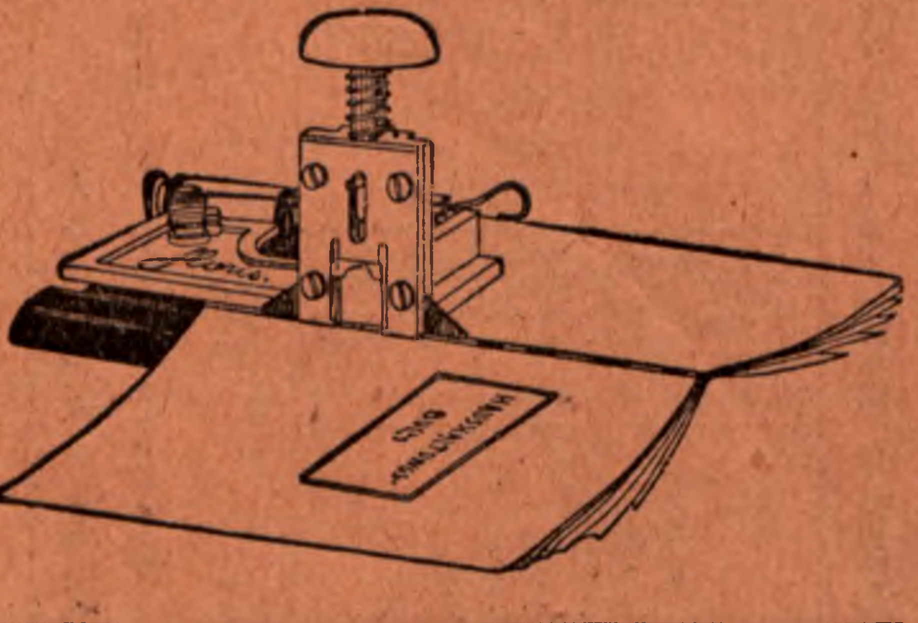
1) **„WYROBY SZYFROWE" Tow. Akc. w Steinach** (rysiki)

2) **FABRYKA TABLICZEK SZKOLNYCH Gottfried Pensel i Syn w Kulmbachu**

3) **HEINRICH SACHS, WIEDEŃ. Fabryka wyrobów metalowych** (pluskiewki, klamerki, klipsy, spinacze itd.

4) **MASZYNKI DO SPAJANIA**

„FLORIS"

A. PIASECKI

FABRYKA CZEKOLADY S. A.

KRAKÓW

POLECA SWE WYROBY

Wytwórnia pieczątek wszelkiego rodzaju

oraz **Winiet wytłaczanych w różnych kolorach.** Numeratory metalowe i kauczukowe. Szyldy emaljowane i metalowe. Farby do pieczątek w puszkach i flakonach.

Aleksander Fischhab

Kraków, Grodzka 46. Tel. 3256.

„PRZYSZŁOŚĆ"

wyrabia proszek do szorowania, płyn do czyszczenia metali i chlorek w paczkach, świece parafinowe, kompozycyjne i stearynowe we wszystkich wielkościach oraz wosk do podłóg.

Wytwórnia Chemicznych artykułów „Przyszłość"
Kraków XXII, Dąbrowskiego 16.

Biuro pośrednictwa pracy dla kobiet żydowskich

prowadzone przez Stowarzyszenie („WIZO") w Krakowie, Rynek główny 29 I. piętro, pośredniczy w wyszukaniu posad dla: nauczycielek, freblanek, kasjerek, pomocnic handlowych, ekspedjentek, stenotypistek, wychowawczyń, pomocnic krawieckich, gospodyń i zarządczyń pensjonatów.

Zwracamy się gorącym apelem do P. T. Pracodawców, aby wszelkie wolne posady u nas zgłaszali.

Biuro nasze urzęduje między godz. 3—6, z wyjątkiem sobót i świąt, w lokalu „WIZO" w Krakowie, Rynek Główny 29.

Prędko uskutecznisz działanie rachunkowe, posługując się samoliczącemi tabliczkami mnożenia, dzielenia itd. pod nazwą:

Szybki Rachmistrz (z przykładami uproszczon. działań rachunk.)

Oszczędza czas! Szanuje nerwy! Zapobiega omyłkom! Liczy wszechstronnie! (Do 10.000). Cena 1 Zł. Skład gł. w księg. Gebethnera i Wolffa.

W NIEMCZECH APROBOWANY

Dr. med. J. OCHS - BERLIN

Ansbacherstrasse 7 (am Wittenbergplatz)
Tel. Bavaria 52-30.

CHOROBY WEWNĘTRZNE i KOBIECE 9-10 i 4-7

Konwersacja polska.

Naczelny redaktor: Dr. Zygmunt Wasserberg. — Wydawca: Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. — Redaktor odpow. Leon Haas. — Nowa Drukarnia Dziennikowa w Krakowie, pod zarządem Maksymiljana Feldmana.